

O ȘANSA PENTRU MULȚI TINERI

Sublocotenent
Andreea POPESCU
Foto: Eugen MIHAI

Batalionul Instrucție Transmisiuni Frații Buzești din Craiova este un loc unde tinerii din viața civilă pot să devină soldați gradați voluntari după doar câteva săptămâni de instrucție. Mai departe depinde de fiecare, cei mai buni având șanse reale de a accede la gradele de subofițeri sau ofițeri.

O slujbă sigură... un viitor

La începutul lunii martie, cea de-a treia serie de viitori soldați gradați voluntari a pășit pe poarta Batalionului Instrucție Transmisiuni Frații Buzești. Tineri foarte ambițioși, mulți dintre ei urmând sau fiind deja absolvenți de facultăți. Pentru unii, oportunitatea de a deveni militar este împlinirea unui vis, acela de a purta haina militară, iar pentru alții armata înseamnă disciplină, o slujbă sigură... un viitor. Mulți dintre ei și-au încercat norocul în viața civilă, schimbând mai multe slujbe, dar dezamăgiți de nesiguranța zilei de mâine au optat pentru cariera armelor. Până acum, aproximativ 800 de soldați au fost instruiți la Craiova, de unde au plecat spre unitățile din țară în care au fost repartizați.

Fetele, fără complexe

Armata nu mai reprezintă de mult un domeniu exclusivist al bărbaților. O dovadă în plus este numărul din ce în ce mai mare al fetelor care urmează o carieră militară. Din cei peste 300 de tineri care se instruiesc acum la batalionul de la Craiova, 33 sunt fete. Fără niciun complex, ele acceptă cu seninătate orice provocare cazonă.

Și dacă mă temeam să aflu că numărul celor care renunță, după primele zile de viață în cazarmă, este mare, așteptările mi-au fost înșelate: doar doi voluntari au făcut pasul înapoi, până în prezent, din această serie.

Deși, logic, condițiile nu sunt ca la mama acasă, nimeni nu se plânge. Chiar dacă într-o cameră dorm și câte 30, unii în paturi suprapuse, dușul se face doar în anumite zile și la anumite ore, iar mâncarea nu e întocmai pe gustul tuturor.

Oricum, prin dormitoare, impresionează paturile aliniate la milimetru, lenjeria aranjată la dungă, ordinea și curățenia ce are în stăpânire toate cotloanele încăperilor. Nu distingi că ești într-o cameră de fete sau de băieți, doar grătarele pe care se țin încălțările, postate la intrare, dau de gol camerele fetelor. Printre bocancii care lucesc de la atâta lustruit, se văd papucii de cameră ai fetelor, care mai de care mai colorați... singurele semne de acasă puse la vedere.



Manager în București, s.g.v. la Topraisar

Soldatul Violeta Ionela Proșa, cum se recomandă tânăra de 24 de ani, nu poate povesti cunoscuților că, în copilărie, și-a dorit să fie doctoriță sau profesoară, cum majoritatea copiilor o fac. *De când mă știu am vrut să fiu în armată. Am încercat în toate felurile: am vrut să urmez liceul militar, dar când am terminat școala generală nu acceptau fete, iar pentru academia militară nu aveam înălțimea cerută,* spune tânăra.



Până să se ivească ocazia de a deveni s.g.v., Violeta Proșa a urmat un liceu de informatică, mai departe, ASE, fiind licențiată în management economic, și a terminat cursurile unui masterat. A renunțat fără regrete la postul pe care îl ocupa într-o firmă bucureșteană pentru a deveni s.g.v. A renunțat chiar și la familie, pentru că din vară, când va termina instrucția de la Craiova, se va prezenta la Topraisar – garnizoana pentru care a optat. Apropiatii nu i-au înțeles alegerea, familia nici atât, fratele ei care a terminat un liceu militar a renunțat la armată pentru medicină, dar Violeta nu renunță la visul ei și se lasă condusă de deviza *Dacă îți dorești ceva, trebuie să încerci!*

Trei ținte din patru

Chiar dacă poartă haina militară de doar trei săptămâni și nu știe exact ce presupune a fi militar, soldatul



Raluca Ungureanu este fericită de alegerea pe care a făcut-o venind în armată. Este din Suceava și depășirea de casă, și dorul de fiul ei de doar doi ani sunt singurele dificultăți cu care se confruntă. *Mă așteptam ca perioada de instrucție să fie mai grea, dar nu este așa,* spune tânăra. *M-am obișnuit cu cele 15 colege de cameră, instrucția și programul din cazarmă, dar abia aștept să ajung la Bacău, orașul în care voi lucra și locui din vară.* Primul contact pe care l-a avut cu un pistol a fost cu câteva zile în urmă, la cea dintâi tragere, dar Raluca Ungureanu nu a dat înapoi, din contră a

nimerit trei din cele patru ținte. *Cred că pentru majoritatea dintre noi ședințele de tragere sunt cele mai așteptate momente!*, spune aceasta.

Primul serviciu, prima soldă

Dacă acasă mulți dintre băieții noi au responsabilități de genul spălatul hainelor, făcutul patului sau lustruitul bocancilor, în unitate aceste lucruri nu sunt străine nimănui. Soldatul Dan Dobre recunoaște că acasă mama se ocupa de toate acestea, dar aici a învățat să fie disciplinat și să se descurce singur. Chiar dacă are doar 21 de ani, a făcut armata la cerere cu speranța de a rămâne angajat, dar la acel moment nu s-a putut. Acum este bucuros că o să fie s.g.v. și că la vară o să aibă prima lui soldă.



Instrucție în luna de miere

Soldatul Marius Niță Ene este din Târgoviște, s-a căsătorit cu o săptămână înainte de a veni în stagiul de pregătire, practic după cum spune el este în luna de miere. Îl duce dorul soției lui care a rămas acasă, la Târgoviște. Și chiar dacă viitorul lor este încă incert, pentru că repartitia o are la București, soldatul speră să-și poată aduce lângă el, în scurt timp, aleasa inimii.

